

SCENARIUSZ ZAJĘĆ nr 4 KOŁA NAUKOWEGO O PROFILU HUMANISTYCZNYM prowadzonego w ramach projektu *Uczeń online*

1. Autor: Krzysztof Tur
2. Grupa docelowa: 15 uczniów kl. I Gimnazjum Nr 1 w Sejnach
3. Liczba godzin: 2
4. Temat zajęć: **Jantarowy skarb – gra fabularna**
5. Cele zajęć: Uczeń doskonali pracę w zespole i delegowanie uprawnień. Uczeń pogłębia swoją wiedzę o dziedzictwie kulturowym.
6. Metody i techniki pracy: gra fabularna LARP, burza mózgów, dyskusja.
7. Materiały dydaktyczne: karty do gry fabularnej (w załączeniu) , schemat terenu.
8. Przebieg zajęć:
  - a) Losowy podział na 4 zespoły.
  - b) Wprowadzenie do gry i wyjaśnienie jej zasad. Start.
  - c) Przebieg gry (na zróżnicowanym terenie wokół szkoły).
  - d) Przybycie zespołów. Wręczenie nagród dla wszystkich uczestników gry (słodycze).
  - e) Burza mózgów – co było najciekawsze w naszej grze?
  - f) Dyskusja: jakie przyjmowałem role w zespole?
  - g) Dyskusja: czego możemy pozazdrościć naszym przodkom – Jaćwingom?
  - h) Podsumowanie zajęć.

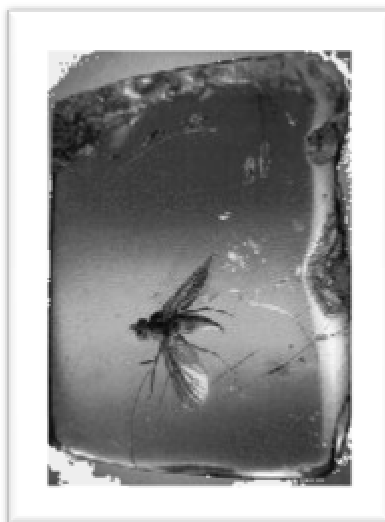
9. Spostrzeżenia po realizacji:

Autorska gra fabularna absorbuje niemal całą uwagę wszystkich uczestników. Uczniowie są bardzo zaangażowani, między innymi dzięki wprowadzeniu elementu sportowej rywalizacji.

Oświadczam, że scenariusz zajęć nie narusza praw autorskich osób trzecich.

Czytelny podpis
Krzysztof Tur

Załączniki:

Kto, Gdzie, Kiedy odnalazł Jantarowy Skarb?

Idąc śladem Włóczy Jaćwinga odnajdźcie po kolei pięć części Kroniki Piotra z Dusburga, spisanej w Królewcu w r. 1326 (nie dotykajcie ich, jeżeli nie chcecie ściągnąć na siebie gniewu łaum, welów i kauków), a na koniec wypełnijcie czym prędzej zdanie:

*(kiedy?) Dnia ..... miesiąca ..... roku .....
(kto?) ledwo żyw wojownik .....
(gdzie?) odnalazł Jantarowy Skarb .....*

Pamiętajcie, musicie wrócić najpóźniej za 20 minut! Powodzenia!

Część pierwsza

*W Imię Pańskie, ja Piotr z Dusburga, wielki pisarz zakonu teutońskiego N. Maryi Panny w Prusach po należnem wybadaniu i wysłuchaniu świadków daję świadectwo wielkiej chwały komtura naszego Ulryka, który to przed świtem najkrótszego dnia Roku Pańskiego 1272 wraz z kompaniją braci rycerzy przeprowił się pod gród Truso – największy bursztynowy skarbiec spośród wszystkich grodów Sambii, Galindii, Sudowii, Litwy i Kuronii. Używszy fortelu, w przebraniu za tamtejszych tuliszy i ligaszy wykradli bracia jantarowy skarb i tegoż dnia udali się w kierunku Galindzkiej Puszczy. ...
tulisze i ligasze – bałtyjscy kapłani – znachorzy i prorocy*

Część wtóra

W Nowy Rok dotarł Ulryk do wielkiego warownego grodu Raj nad Rajgrodzkiem Jeziorem, gdzie nieomal nie spłonął na stosie, ciała tam bowiem palono wraz z bronią, końmi, odzieżą i innymi rzeczami, w których żyjący mieli upodobanie. W ostatniej chwili ujawnił Jantarowy Skarb, za który Skomand, wódz Sudowów, miał mu pomóc w przeprawie przez włości Daniła halickiego. Atoli nazajutrz podczas wielkiej snike komtur odmówił kayles poskayles** i musiał tegoż dnia salwować się ucieczką, tracąc większość swoich braci.

*snike – jaćwińska uczta

**kayles poskayles – zwyczaj przepijania do siebie trzy razy po dziewięć kubków

Część trzecia

W puszczy nad rzeką Ancza zwaną Czarna błakali się bracia trzy dni. Opętały ich duchy zwane welami^{*} - Giltine, Laima i Patollus domagali się ofiary w świętym Gaju. Okazało się, że Bursztyn ma moc seita^{**}, dzięki czemu bracia ocaleli, a potem wpadli w ręce ruskich wojów. Za Bursztynowy Skarb Daniło obiecał komturowi pomóc dotrzeć do kraju Kuronów, gdzie ponoć można znaleźć całe zamki z jantaru. Jednakże wzięty do niewoli w zasadzce Sudowów teuton Wilhelm wyjawiał na torturach moment wymarszu komtura Ulryka, który nastąpi w szesnasty dzień od pamiętnej chwili zdobycia bursztynowego łupu w grodzie Truso.

*wele – u Bałtów duchy leśne i wodne ** seita – amulet

Część czwarta

Tymczasem Criwe* wywróżył Skomandowi, że niebawem Perkun wskaże mu miejsce ukrycia Bursztynowego Skarbu na dnie jeziora, z którego wypływa rzeka Ancza zwana Czarną. Odmówiono modlitwę pod świętym Dębem, gdyż wierzono, iż drzewa nie można było bezmyślnie nacinąć ani obdzierać z kory, nie wolno było dla zabawy łamać gałęzi, gdyż tak jak człowiek drzewo cierpiało, krwawiło z odniesionych ran i chorowało długo, aż do uschnięcia.

*Criwe – kapłan, który strzegł wiecznie płonącego ognia

Cześć piąta

Skomand szykował się pod szurpilską Górą do ostatecznej bitwy, zrobił przekop, aby zalać pobliskie mokradła i odciąć drogę ucieczki. Po czym wziął kauszele i samtis^{*} odmówił modlitwę ofiarną: Boże nasz, Pergubriusie, ty precz zimę przykrą odganiaasz a raczysz ziola, kwiatki i trawy po wszystkiej ziemi rozmnażać, my teraz Ciebie prosimy, żebyś zboże nasze zasiane i które siać mamy raczył hojnie rozmnożyć, aby kłosisto rosło, a wszystkiek kąkoł racz sam podeptać. Chyba tym pogańskim bogom zawdzięcza on zwycięstwo nad naszym zacnym komturem Ulrykiem i kniazem Daniłem, o których słuch wszelki zaginął...

* kauszele i samtis – mi seczka i drewniana łyżeczka, za pomocą której ulewano na ziemię sfermentowany napój na cześć bogów